

Efter *stk. 1, 2. pkt.*, kan udlæg i fast ejendom i henhold til pantebrev, jfr. forslaget § 478, *stk. 1, nr. 5*, dog foretages på rettens kontor, selv om skyldneren ikke er mødt. I disse tilfælde er det i almindelighed ikke nødvendigt, at skyldneren er til stede under forretningen, og denne kan i de fleste tilfælde lige så godt foretages på rettens kontor som på ejendommen. Skyldneren bør i forbindelse med tilsigelsen til at møde på rettens kontor gøres opmærksom på, at der kan foretages udlæg i ejendommen, selv om han ikke møder. Det følger af § 519, *stk. 2, 2. pkt.*, at fogedretten, når skyldneren ikke er til stede, efterfølgende skal gøre denne bekendt med udlæggets retsvirkninger ved en skriftlig meddelelse. Har pantaveren anmodet om optegnelse af de i tinglysningslovens §§ 37 og 38 nævnte tilbehørs- genstande, jfr. § 518, *stk. 2*, er undtagelsesbestem- melsen i *stk. 1* ikke anvendelig.

Stk. 3 svarer til betænkningssudkastets § 494, *stk. 1, 2. pkt.* Bestemmelsen gælder også i tilfælde hvor forretningen undtagelsesvis kan foretages på rettens kontor, selv om skyldneren ikke giver møde, jfr. *stk. 1, 2. pkt.*

Til § 501, stk. 1 og 3.

Efter betænkningssudkastets § 500, *stk. 3*, kan bevisførelse ved afhøring af parter eller vidner eller ved syn og skøn ikke finde sted, medmindre foged- retten undtagelsesvis tillader det. Denne bestem- melse svarer ganske til den gældende lovs § 524, *stk. 4*, jfr. betænkningen side 58.

Det oplyses i betænkningen side 58—59, at udval- get har overvejet i stedet at opstille en lovregel, hvorefter bevisførelse kunne finde sted efter de al- mindelige regler i domstolssager, medmindre foged- retten finder, at bevisførelse må nægtes. Da en sådan regel ikke ville give synderlig vejledning, er udvalget imidlertid blevet stående ved opretholdel- sen af den gældende regel.

Bestemmelsen gælder ikke alene ved udlæg og tvangsfuldbyrdelse af andre krav end pengekrav, men f. eks. også ved umiddelbare fogedforretninger, jfr. retsplejelovens § 610. Medens der ved umiddel- bare fogedforretninger i almindelighed udvises — og også bør udvises — betydelig tilbageholdenhed med hensyn til tilladelse af bevisførelse, gør de samme betæneligheder sig imidlertid ikke gældende ved udlægsforretninger. Dette gælder navnlig i tilfælde, hvor skyldneren påstår, at det krav, som søges fuld- byrdet, er ophørt på grund af betaling eller andre efterfølgende omstændigheder. Hertil kommer, at forslaget — bl. a. ved den foreslåede udvidelse af muligheden for tvangsfuldbyrdelse uden dom, jfr. forslagets § 478, *stk. 1, nr. 4—6* — tilsigter at for-

enkle fremgangsmåden for inddrivelse af pengekrav, og at denne del af forslaget vil miste en del af sin betydning, hvis bevisførelse ikke kan finde sted i fogedretten. I sådanne tilfælde vil det oftest være i begge parter interesse, at den fornødne bevisførelse finder sted ved fogedretten, fremfor at denne i med- før af bestemmelsen i § 501, *stk. 1*, blot nægter at efterkomme begæringen, således at spørgsmålet henskydes til afgørelse under en almindelig retssag.

Justitsministeriet har derfor fundet det rigtigst, at bestemmelsen udformes således, at bevisførelse kan finde sted i fogedretten, medmindre der er tale om en bevisførelse, som på grund af dens omfang eller beskaffenhed eller af andre særlige grunde bør ske under almindelig rettergang.

Den ændrede formulering af *stk. 1* tilsigter alene at præcisere, at bevisførelse i almindelighed kan ske i fogedretten. Bestemmelsen omfatter alle indsigel- ser mod fuldbyrdelsen, hvis fremsættelse ikke ud- trykkelig er afskåret, jfr. herved *stk. 2*.

Til § 503, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger I, B, 3.

Til § 505.

I *stk. 2* er det præciseret, at erstatning og godtgø- relse for uberettiget fremstilling af skyldneren eller for fejlagtig foretagelse af fogedforretning hos en anden end skyldneren skal ydes efter reglerne i pa- ragraffens *stk. 1, 1. pkt.*, d. v.s. efter en objektiv ansvarsregel, jfr. betænkningen side 66.

I *stk. 3* er det endvidere udtrykkeligt præciseret, at fogedrettens afgørelse skal træffes ved kendelse.

Til § 509, stk. 3.

Efter betænkningssudkastets § 509, *stk. 3* og 4, kan skyldneren ligesom efter den gældende bestem- melse i retsplejelovens § 509, *stk. 4*, give afkald på udtagelsesretten efter § 509, *stk. 1* og 2. Et forhånds- afkald kan efter *stk. 3* tilbagekaldes, indtil udlæg er foretaget.

Denne adgang for skyldneren til at give afkald på udtagelsesretten efter § 509, *stk. 1* og 2, er forment- lig — selv efter de foreslåede udvidelser af denne udtagelsesret — kun af meget begrænset betydning for kreditgivningen. Hertil kommer, at afkaldet gives på et tidspunkt, hvor skyldneren ikke altid kan overse rækkevidden af afkaldet, idet afhentning og tvangsauktion typisk ligger et stykke fremme i tiden, og skyldneren regner med at kunne overholde en afdragsordning, således at han ikke mister de udlagte genstande. De samme hensyn, som har ført til, at forhåndsafkald anses for uforbindende, jfr. betænkningen side 75, taler derfor efter justitsmini- steriets opfattelse for, at udtagelsesreglerne i § 509